

PARLEM DE CUINA

Juan A. Fernández
Cuiner

@ WWW.CUINANT.COM
✉ parlemdecuina@hotmail.com

Crepes salades

Farcides de marisc amb salsa Nantua

Les crepes són una elaboració que tenim associada a les postres: crepes amb gelat, amb sucre, a la francesa, suzette, amb xocolata; i així fins a assolir un innumerable ventall d'elaboracions. El que molta gent no té habituat és fer-les salades. Doncs avui us proposo de fer crepes un poc diferent de les habituals.

Crepes

Les creps són originàries de la regió de Bretanya, a l'oest de França, on és un plat consumit diàriament a tot el país, especialment al Chandeleur o Festa de la Candelaria, com a part de la tradició local (habitualment se serveixen acompanyats de sidra). Les crepes solen ésser elaborades amb blat candeal (una farina blanca i amb poc gluten).

Però no sols es fan crepes a França: A Europa Central es diu pala inka (República Txeca, Sèrbia, Croàcia), palatschinken (Àustria), pfannkuchen (Alemanya), palachinca (Bulgària) o palacsinta (Hongria), pankakes (Anglaterra).

Al nostre país també es fan elaboracions semblants com les filloes (Galícia), frixelos o frisuelos (Astúries). I a l'altre costat de l'Atlàntic trobam els 'panqueques', 'tortitas' i altres elaboracions semblants que solen anar farcides de 'dulce de leche'.

I recercant més germans de les cre-

pes, no podem oblidar els Dorayakis japonesos.

L'origen d'aquesta elaboració es troba a l'època de l'Imperi Romà, o per ventura més antigament ja que era habitual pastar amb aigua el blat recent molt i fer masses fines al foc de llenya o al forn.

La massa de les crepes convé deixar-la reposar un parell d'hores abans de cuinar-les. I a l'hora de fer-les mirarem de fer-les el més finetes que puguem. De fet hi ha una dita que diu «les millors crepes són les que tenen forats»; indicant que la quantitat de pasta és tant justeta que just omple el cul de la pella.

Marisc

Un dels altres ingredients claus d'aquesta elaboració és el marisc. En aquesta ocasió usarem gambes, muscles i alguns escamarlans.

Del marisc convé tenir algunes coses en compte:

- El mariscs són animals invertebrats a que habiten en les aigües de tot el món generalment marines i es caracteritzen per tenir un exosquelet de queratina, més o menys dur. Es poden classificar en dos grans grups: Crustacis i mol·luscs
- Són crustacis. Gambes, llagostes, carabiners, grimalds, galeres i crancs, entre d'altres.
- Son mol·luscs: muscles, vieires, escopinyes, pops, calamars i sípies, entre d'altres.

- L'aigua és l'element més abundant en el marisc i suposa el 80 % del seu pes total.
- El contingut mitjà de proteïnes és de 18 grams per 100 grams d'aliment comestible.
- Aquests nutrients tenen un elevat valor biològic i, a diferència del peix,

aporten més proteïnes, més col·làgens i més fibres que el peix. Per aquest motiu també són més difícils de digerir.

- Per contrari el seu valor energètic és més bé baix, contenen poca quantitat de greix: de 0,5 al 2 % en els mol·luscs i de 2 al 5 % en el dels crustacis. En concret, aporten al voltant de 80 calories per 100 grams.
- El seu contingut d'hidrats de carboni no és rellevant.
- Els minerals més destacables són el fòsfor, potassi, calci, sodi, magnesi, ferro, iode i clor.
- Relatiu a les vitamines, destaquen les hidrosolubles del grup B (B1, B2, B3 i B12) i, en menor proporció, les liposolubles A i D.

Salsa

En aquesta ocasió farem una salsa Nantua. Aquesta és una derivada de la salsa Americana que refinarem amb nata o llet. A l'hora la salsa Americana és una salsa derivada de la de tomàtiga, a la que afegim closques de marisc al sofregit.

Per a fer una bona salsa americana hem de menester: 1 kilogram de closques i pells de gamba o altres crustacis, dues cullerades d'oli, 1 gra d'all, un tassó de brou de peix, 150 grams de ceba, mitja copa de conyac, 1 cullerada de farina, 1 fulla de llorer, 1 cullerada de julivert picat, 1 mica de pebre vermell dolç, 1 mica de pebre coent, 1 porro, 1 mica de sal, una copa de vi blanc sec i un bon grapat de tomàtigs madures.

Elaboració: En l'oli s'ofeguen les pells de marisc, la ceba, el porro i l'all, tot molt picadet, es va remenant fins que tot aquest sigui tou i que agafi un poc de color (efecte Maillard). Un cop dauratet ho flamejarem amb el cognac. Seguidament s'hi afegeix la farina i el pebre vermell. S'incorporen les tomàtigs pelades i trossejades, el vi, el brou de peix, el llorer, el julivert i una mica de sal. Es deixa coure a foc lent una mitja hora vigilant que no s'aferrí. Es passa aquesta salsa pel túrmix (pells incloses) i posteriorment es cola. Es corregeix el punt de sal i se li dona el punt de picant. Es conserva calent al bany Maria. Si a n'aquesta salsa li afegim un poc de nata líquida just a l'hora de servir passa a anomenar-se salsa Nantua.

CUINA DE TEMPORADA:

Pasta

INGREDIENTS

- 1 litre de llet, 500 grams de farina, 24 ous, un poc sal, pebre bo negre i nou moscada

ELABORACIÓ:

- Homogeneitzau tots els ingredients i si us queden alguns grums podeu passar-ho per un colador xino.

- Dins una pella fondre un poc de mantega i afegir-hi una fina capa de pasta. Deixau coure per un costat i feis la volta. Un cop feta la podeu farcir.

Farcit

- Beixamel, trossets de marisc variat com gambes i muscles, julivert, 1 ceba picada, 1 ceba tendre picada, 1 copa de Martini blanc, dues cullerades de nata i formatge rallat per a gratinar. Sal

ELABORACIÓ:

- Picarem tot el marisc i les verdures i ho sofregirem dins la mantega que hem d'usar per a fer la beixamel. En aquest cas podríem usar mig litre de llet i 60 de farina i 60 de mantega.
- Un cop estigui ben rosset tot, i abans de posar-hi sa farina, ho hem de flamejar amb el Martini. Ara ja podem fer sa beixamel de forma habitual. Abans de deixar-la llesta la assaonarem be, l'hi posarem un poc de julivert picat, rectificam de sabor i la refinarem amb un poc de nata.

Ho deixam refredar i després ja podem omplir les crepes

- Per a acabar el plat posarem les crepes dins una palangana, les regarem amb sa salsa Nantua i les empolsarem amb un poc de formatge per sobre. Ho gratinam un poquet i ja ho podem servir. Podem posar un poc mes de salsa als plats.

ESCOLA DE CUINA:

- Tan important com conèixer el marisc és saber comprar, així com controlar les presentacions per fer-se amb un gènere de qualitat. Els mariscs han de ser fresquíssims.

- Viu. Aquesta fórmula està reservada a espècies de gran resistència fora de l'aigua. És el cas dels «crustacis caminadors»: llagosta, grimald o llamàntol, cranques, bou de mar i crancs. En tots aquest casos els animals han d'esser ben vius. Per comprovar si estan vius convé tocar-los els ulls i percebre que es mouen. Els que tenen coa la solen tenir recollida sobre el cos. Si el marisc és mort, la cua sol estar estesa.

- Refrigerat. És la denominació del crustaci no viu, cru i sotmès a refrigeració (1 a 2°C). Aquest sistema és l'utilitzat per als «crustacis nedadors», per exemple: llagostins, gambetes...

- Congelat. És la denominació del crustaci no viu, cru o cuit i que ha estat sotmès a un procés de congelació prèvia a la venda. Aquest mètode és l'utilitzat per a espècies d'abundants captures: llagostins, llagosta o llamàntols. En aquest cas ho hem de tenir en compte perquè un cop descongelat no h podem tornar a congelar.

- La millor recepta per a aquest tipus d'aliments és la que conserva el sabor a mar, el gust real del marisc.